

[Hanne Reintoft.]

dem, der trænger, og man giver et latterligt lille beløb til dem, der trænger. Det dækker jo på ingen måde det, momsens koster en normal familie, og det kan ikke føles som kompensation for de ekstraudgifter, der følger, ikke alene af momsens, men også af de stigende priser, som det ganske tydeligt blev klargjort i fredags. Vi ved med al ønskelig tydelighed, at de kommer, navnlig da regeringen over for erhvervslivet har været så hensynsfuld at antyde, at der måske kunne komme et prisstøp, så man kan nå at sætte priserne op i forvejen.

Som jeg allerede har påvist, vil momsforhøjelsen sluge ca. 2 pct. af en gennemsnitlig arbejderindkomst, og prisstigningerne vil udgøre ca. $\frac{3}{4}$ pct. om måneden, også i månederne inden momsforhøjelsen sætter ind.

Jeg synes også, man skylder os en ganske klar forklaring på, hvor meget ungdommens uddannelsesfond vil stige. Hvis den ikke kommer i dag, vil jeg meget gerne have et tilsagn om, at den kommer på torsdag, når vi har det til debat.

Der snakkes så meget om, at indkomstpølitik er en politisk mulighed, og når såvel socialistisk folkeparti som socialdemokratiet også hævder, at indkomstpølitik er noget, der kan bruges, så er det, fordi man hævder, at man på en eller anden måde skulle kunne nivellere og fjerne forskellene og fjerne ulighederne, alt det, man har overtaget fra svenskerne. Hvis dette er at fjerne uligheder, hvis de sidste kompensationer, socialdemokratiet indførte for momsens, er at fjerne uligheder, så tør det understreges, at ulighederne tværtimod bliver større og det er ensidig klassepolitik, hvor man overfører penge fra lønmodtagerne lige i lommen på erhvervslivet.

Socialministeren (Nathalie Lind): Må jeg begynde med at svare de forskellige ordførere og først og fremmest hr. Erling Dinesen, der gjorde opmærksom på, at det var vanskeligt at finde ud af, i hvilket omfang der hermed blev ydet kompensation, og som gav udtryk for — det gjaldt også hr. Kurt Brauer, hr. Sigsgaard og fru Hanne Reintoft — at man var noget skeptisk indstillet over for regnestykket. Fru Hanne Reintoft kom i øvrigt med nogle beregninger, som jeg ikke kan kontrollere, men som efter min mening

ikke lyder rigtige, af, hvilken belastning forhøjelsen af merværdiafgiften betyder. Må jeg ikke i denne forbindelse have lov at henvise til, at dette spørgsmål blev diskuteret i det folketingsudvalg, som i marts måned 1968 behandlede forhøjelsen i sin tid af momsens fra 10 til 12½ pct. Jeg har her betænkningen fra udvalget, der blev afgivet den 11. marts, og dér stiller man spørgsmålet:

„Hvor stor belastning af stigningen i det samlede private forbrug regnes der med at forhøjelsen på de 2,5 pct. vil medføre?“ (Folketingstidende 1967-68 tillæg B sp. 21).

Det er de samme beregninger, vi henviser til. Det er altså ikke, som enkelte af talerne var inde på, tilfældige skud i tågen, tilfældige ting, man slynger ud. Man viser her, at med en husstandsindkomst fra 10.000 kr. til 15.000 kr. regner man med, at incidensen af den foreslåede forhøjelse af merværdiafgiften fra 10 pct. til 12½ pct. vil betyde en stigning på 1,8 pct.

Må jeg i øvrigt have lov at sige, at det skuffer mig egentlig ikke så lidt — flere talere gav udtryk for skuffelse over de forslag, regeringen er kommet med — at ingen af talerne fra oppositionens side havde ét eneste forstående ord for, at vi dog her for første gang giver en speciel kompensation til de lavest lønnede, nemlig en kompensation over pensionstillægget. Det har der ikke været tale om før; jeg ved, at hr. Bundvad har rejst spørgsmålet i efteråret, men når man tidligere har forhøjet for at dække ind over for afgiftsforhøjelser, har man ikke fra den tidligere regerings side givet en kompensation over pensionstillægget, og jeg mener, at den vej, vi går her, netop at give noget specielt til dem, der har mindre indtægter eller ikke har indtægter ved siden af pensionen, er en socialt set rigtig vej.

Det er klart, at jeg i udvalget, hvis man ikke er tilfreds med den henvisning, jeg kommer med til den tidligere afgivne betænkning, vil give de oplysninger, man måtte ønske, og komme med de beregninger, man beder om.

Men må jeg så ikke, når man taler om børnetilskuddene, hvor man også ligesom udtrykte en vis skepsis over for, om det nu var en tilstrækkelig dækning, der blev givet her, have lov at understrege, at der med regeringens forslag ikke alene er tale om en